

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17Csp/356/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317219725
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Naďa Pethöová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:2317219725.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom sudkyňou JUDr. Naďou Pethöovou v právnej žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: Q. F., Y.. B., K.. XX. XX. XXXX, O. B. XXX/X, XXX XX V., zastúpená JUDr. Marcelom Ružarovským, advokátom so sídlom A. Žarnova 11C, 917 02 Trnava, o zaplatenie 1.217,10 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 20,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 20,32 Eur od 28.10.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Súd žalovanej priznáva náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v miere 97%.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 30.11.2017 žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť sumu 1217,10 eur, úrok 82,78 eur, úrok z omeškania 0,71 eur, úrok 19,90% ročne zo sumy 1217,10 eur od 28.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených istín 1217,10 EUR od 28.10.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov 82,78 EUR od 28.10.2017 do zaplatenia, nahradiť trovy konania - súdne poplatky prípadne iné vyčíslené trovy konania, nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 2,70 EUR.

2. Okresný súd Galanta rozsudkom č.k. 17Csp/356/2017-345 zo dňa 07.07.2020 tak, že vo výroku I. zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 997,10 eura, úrok 82,78 eura, úroky z omeškania 0,71 eura, poplatky za poistenie 2,70 eura a úrok vo výške 19,9 % ročne zo súm 1.217,10 eura od 28. 10. 2017 do 16. 10. 2018, 1.117,10 eura od 17. 10. 2018 do 15. 03. 2019, 997,10 eura od 16. 03. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm 1.217,10 eura od 28. 10. 2017 do 16. 10. 2018, 1.117,10 eura od 17. 10. 2018 do 15. 03. 2019, 997,10 eura od 16. 03. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 82,78 eura od 28. 10. 2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. súd prvej inštancie vo zvyšnej časti konanie zastavil. Výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške súd prvej inštancie rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný súdny poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).

3. Vzhľadom na odvolanie proti rozsudku podané žalovanou odvolací súd rozhodol uznesením č.k. 24CoCsp/63/2020-430 zo dňa 14.12.2021 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a závislom výroku III. zrušil a v zrušenom rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a listinnými dôkaznými prostriedkami obsiahnutými v spise, na základe čoho dospel k nasledovným zisteniam skutkového a právneho stavu veci:

5. Zo žaloby a vyjadrení žalobcu vyplynulo, že žalobca so žalovanou (ako spotrebiteľom) uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Úverovú zmluvu č. XXXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver so špecifikáciou: výška úveru 1.400,- eur, poplatok za poskytnutie úveru 100,- eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 1,35 eura mesačne, výška anuitnej splátky 27,29 eura mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 25.06.2014, počet anuitných splátok 120, konečná splatnosť úveru 27.05.2024, výška úrokovej sadzby 19,90 % p.a., RPMN - 24,85 %, priemerná RPMN - 24,68 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.374,80 eura. Osobitne k tvrdeniu žalovanej o nesprávnej výške poskytnutého úveru z dôvodu úhrady poplatku za jeho poskytnutie žalobca uviedol, že poskytol žalovanej úver vo výške 1.400,- eur, ako bolo dohodnuté v úverovej zmluve a použitie časti poskytnutej sumy žalovaným na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalobcovi ani neznižuje istinu dlhu žalovaného. V danom prípade záväzok žalovanej vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mal byť splnený splátkami a v časti úhrady poplatku za poskytnutie úveru bol zánik tohto záväzku dohodnutý aj vo forme zápočtu. Takýto spôsob splnenia dlhu vo forme zápočtu nie je zákonom zakázaný, je zákonom predpokladaný. Uvedený spôsob zániku záväzku spotrebiteľa vo forme zápočtu oproti záväzku žalobcu ako veriteľa na poskytnutie úveru je legálny a dovolený. Započítanie je zákonom dovolený legálny prostriedok zániku peňažného záväzku iným spôsobom ako reálnou úhradou. Tvrdenie žalovanej o nesprávne uvedenej výške úveru 1.400,- eur, hoci bola žalovanej vyplatená v skutočnosti suma 1.300,- eur, nie je správne. Ako už bolo aj vyššie uvedené, dohoda o započítaní je dohodou o osobitnom spôsobe zániku časti záväzku žalovanej vo výške poplatku za poskytnutie úveru a nemá vplyv na dohodnutú celkovú výšku úveru. Skutočnosť, že žalovanej bola vyplatená suma 1.300,- eur neznamená, že jej nebol poskytnutý úver v dohodnutej výške 1.400,- eur vzhľadom k tomu, že vyplatením sumy o 100,- eur nižšej sa zároveň znížil záväzok žalovanej pri priamom peňažnom plnení. Vzhľadom na uvedené skutočnosti predmetná úverová zmluva obsahuje správny údaj o celkovej výške úveru, rovnako v nadväznosti na uvedené obsahuje aj správny údaj o RPMN, ktorý je v súlade so zákonom a nie je v neprospech spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že výšku poskytnutého úveru, použitie časti poskytnutého úveru na úhradu poplatku nemôže ovplyvniť výšku poskytnutého úveru. Žalobca má za to, že rozhodujúcou právnou otázkou je v tejto súvislosti ustálenie opodstatnenosti a najmä zákonnosti nároku veriteľa na poplatok za poskytnutie úveru. Poplatok za poskytnutie úveru je uhrádzaný na zákonomnom základe a tvorí zložku ceny predmetu plnenia a vyplýva z § 499 Obchodného zákonníka. Predmetné ustanovenie upravuje základné náležitosti zmluvy o úvere aj kogentné ustanovenie o poplatku za poskytnutie úveru ako tzv. záväzkovú províziu. Zo znenia § 499 Obchodného zákonníka vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru možno dojednať ako jeden z dvoch nárokov na protiplnenie za poskytnutie hlavného predmetu plnenia - úveru. Žiadať tento poplatok je však možné len v prípade, ak veriteľ poskytuje úvery v rámci predmetu svojho podnikania. Poplatok pritom nemožno zamieňať ani stotožňovať s úrokom. Osobitné predpisy na účely porovnania cien služieb poskytovateľov, ktorí tento poplatok uplatňujú, prikazujú zahrnúť ho do výpočtu ceny služby a RPMN, v dôsledku čoho si spotrebiteľ môže porovnať výhodnosť služieb jednotlivých dodávateľov. Nie je teda pravdou, že tento poplatok len skryto zvyšuje sumu úrokov ako ceny úveru, keďže úroky a poplatok sú odlišné zákonné nároky za poskytnutie úveru. Žalobca uviedol, že poplatok za poskytnutie úveru je riadnou, tradičnou a zákonnou súčasťou ceny úveru. K tvrdeniu, že žalovaná musela uzavrieť poisťnú zmluvu, žalobca doručil dve odlišné úverové zmluvy (iných klientov) uzatvorené v danom období ako bola zmluva, nárok z ktorej je predmetom tohto konania, v ktorých dlžníci nemali uzatvorené poistenie, ktoré sú dôkazom toho, že žalobca poskytuje úvery s poistením aj bez poistenia, a to na základe žiadosti klienta. Zo žiadnych podmienok žalobcu nevyplýva povinnosť klienta uzavrieť poistenie úveru, uvedené je plne na rozhodnutí klienta. Navyše, žalovaná nijako nepreukázala nutnosť uzatvorenia poisťného, čím neuniesla dôkazné bremeno. Samotné tvrdenie žalovanej nie je dôkazom o tvrdenej skutočnosti. Toto tvrdenie je potrebné preukázať. K tvrdeniu žalovanej, že celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená v zmluve nesprávne, súd poukázal na to, že celkové náklady spotrebiteľa zodpovedajú násobku počtu splátok (120) a výšky splátok (27,29 eura), ku ktorým sa pripočíta poplatok za poskytnutie úveru (100,- eur), t. j. 3.374,80 eura. Uvedené je v súlade s § 2 ods. g) zákona č. 129/2010 Z.z, podľa ktorého poistenie sa zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poisťnú zmluvu uzavrieť. Žalobca poskytoval úvery aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok ako s poistením, teda poisťné nebolo povinné, a teda správne nemalo byť započítané do celkových nákladov spotrebiteľa. Žalovaná do celkových nákladov započítala aj poisťné, čo je v rozpore so zákonom a na základe uvedeného dospela

k nesprávnemu záveru, že suma celkových nákladov je v zmluve uvedená nesprávne. V danom prípade do celkovej čiastky poistné započítané nebolo, nakoľko uzatvorenie poistenia nebolo podmienkou pre uzatvorenie úverovej zmluvy. V predmetnej veci došlo platne k zosplatneniu pôžičky keď listom zo dňa 24. 08. 2017 žalobca upozornil žalovanú na omeškanie so splácaním pôžičky a upozornil ju na postup podľa § 565 Občianskeho zákonníka a listom zo dňa 27. 10. 2017 žalobca spotrebiteľský úver zosplatnil a vyzval žalovanú na jeho úhradu do 06. 11. 2017.

6. Po podaní žaloby žalovaná uhradila dňa 16.10.2018 sumu 100 eur a dňa 15.03.2019 sumu 120 eur, žalobca preto vzal žalobu späť v časti 220 eur. So súhlasom žalovanej súd v časti istiny 220 eur konanie zastavil.

7. Žalovaná poukázala na nedostatky úverovej zmluvy, najmä na nepravdivé a zavádzajúce uvedenie obligatórnych náležitostí, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z. v ustanovení § 9 ods. 2, pritom svoje tvrdenia a argumenty podporovala nielen vnútroštátnou súdnou praxou, ale aj rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ. Ako najzásadnejší nedostatok žalovaná napádala nesprávne uvedenú RPMN, o čom súdu prvej inštancie predložila viaceré výpočty vykonané prostredníctvom kalkulačky RPMN na stránke ministerstva financií SR, ktorú všeobecné súdy bežne akceptujú. Žalovaná ďalej poukázala na skutočnosť, že žalobca poskytol úver vo výške 1.400,- eur, z ktorého časť finančných prostriedkov vo výške 100,- eur použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním v deň poskytnutia úveru. V tejto súvislosti žalovaná opakovane poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 z 21.04.2016, v ktorom Súdny dvor EÚ ustálil, že do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Žalovaná netvrdila, že si veritelia nemôžu účtovať poplatok za poskytnutie úveru, ale neprípustné je, aby bol poplatok započítaný s istinou úveru pri poskytnutí úveru, pretože sa tým kráti poskytnutý úver slúžiaci k ekonomickému využitiu spotrebiteľa. Žalovaná ďalej uviedla, že poistenie v zmluve nebolo uzatvorené dobrovoľne, pretože bolo vopred predpísané na žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 23.05.2014. Žalovaná na základe uvedeného konštatuje, že poistenie nebolo uzatvorené dobrovoľne a z istiny úveru bola pri jeho poskytnutí strhnutá určitá časť, čo spôsobuje, že RPMN nie je uvedené v zmluve správne. Žalovaná ďalej poukázala, že ak spotrebiteľ nemá možnosť prejaviť nesúhlas s doplnkovými zmluvami, službami alebo poistením, potom nemožno takéto poistenie, služby či doplnkové zmluvy považovať za platné a individuálne dojednané. Na základe uvedených skutkových a právnych dôvodov je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda žalobcovi nepatrí zákonný úrok ani poplatky. Súčasne uviedla, že považuje za neprijateľné, aby spotrebiteľ mal platiť úrok z omeškania zo zmluvných úrokov, teda platiť príslušenstvo pohľadávky z príslušenstva pohľadávky, pretože takýto nárok veriteľa nemá oporu v právnej úprave. Vzhľadom na uvedené žalovaná žiadala súd, aby žalobu zamietol. Poukázala na to, že žalobca nepopiera, že na účet žalovanej poskytol úver iba vo výške 1.300,- eur namiesto schválenej výšky 1.400,- eur. Podľa názoru žalobcu má ísť o dohodnutý záväzok vo forme započítania, avšak uniklo jeho pozornosti, že žalovaná uviedla, že žalobca ju nikdy s obchodnými podmienkami neoboznámil a že celý kontrakčný proces prebehol na pobočke žalobcu a trval iba pár minút. Dohoda o započítaní preto neexistuje, ale ide o nejaký postup žalobcu vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorý nemôže požívať ochranu. Na základe uvedeného žalobca konal v rozpore so zákonom a uviedol spotrebiteľa do omylu. V tejto súvislosti nie je podstatné, ako veriteľ formálne označil skutočný stav, preto je dojednaná výška úveru 1.400,- eur a poplatok vo výške 100,- eur, ktorý sa pri poskytnutí úveru započíta s istinou úveru iba právna konštrukcia veriteľa, ktorou obchádza jednotlivé ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o výške úveru, výške RPMN a celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Tento postup žalobcu je preto potrebné odmietnuť, pričom odmietanie tohto postupu vyplýva aj zo súdnej praxe Súdneho dvora EÚ a Ústavného súdu SR. Zároveň žalovaná s poukazom na uvedené skutočnosti dôvodila, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia v otázke výšky úveru, nákladov na úver a RPMN (v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a smernice č. 2008/48/ES).

8. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

9. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech

zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

10. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 52a ods. 2 OZ ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

13. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53c OZ ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

17. Podľa § 54 ods. 2 OZ v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18. Podľa § 9 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a. druh spotrebiteľského úveru,

b. obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d. meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e. identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f. dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g. celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h. opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i. úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové

sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j. ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k. výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l. právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m. súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n. prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o. úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p. upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q. veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r. výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s. informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t. právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u. spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v. informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w. právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x. názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

20. Medzi stranami nebolo sporné, že podľa úverovej zmluvy uzavretej dňa XX.XX.XXXX bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.400 eur, v skutočnosti bola však žalovanej vyplatená suma 1.300 eur, keď 100 eur bolo zinkasovaných žalobcom ako poplatok za poskytnutie úveru. V rozhodnutí Radlinger, Radlingerová c/a FINWAY a.s. Súdny dvor EÚ (v bodoch 85. až 87.) uviedol, že „... pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ je vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN,

ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru.... článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené (bod 91. citovaného rozhodnutia).“

21. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu v predmetnej veci zohľadnil závery citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, pri zistenej nespornosti tvrdení o výške úveru a skutočne vyplatenej sume na účet žalovanej dospel k záveru o nesprávne uvedenej výške RPMN v neprospech žalovanej v predmetnej úverovej zmluve, čo vedie ku konštatovaniu, že úver poskytnutý na základe predmetnej úverovej zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a/ v spojitosti s ust. § 9 ods. 1 písm. j/ z.č. 129/2010 Z.z.

22. Vo vzťahu k ďalšej námietke žalovanej - k poisteniu schopnosti splácať úver, odvolací súd konštatuje, že žalovaná v rámci svojho výsluchu uviedla (pojednávanie dňa 10.02.2020), že písomnú poisťovňu zmluvu so žalobcom neuzavrela, nevedela, že poistenie je súčasťou zmluvy, takáto zmluva s náležitosťami predpokladanými príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka súdu ani nebola predložená. V základných podmienkach úveru (bod 1.2 úverovej zmluvy) je len uvedený súbor poistenia B, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver v sume 1,35 eura a v bodoch 3.8. a 3.9. úverovej zmluvy je vyhlásenie žalovanej o pristúpení k poisťovnej zmluve, uzavretej medzi bankou a poisťovňou (bez uvedenia obchodného mena). Z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že poistenie bolo priamo zapracované do predtlačenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z jej formulácie nevyplýva, že by spotrebiteľ mal možnosť poistenie odmietnuť. Možno teda uzavrieť, že predmetné poistenie úveru bolo žalovanej ako spotrebiteľke žalobcom ako veriteľom nanútené a teda pre žalovanú povinné. Poistná zmluva musí byť písomná a obsahovať náležitosti podľa ust. § 788 ods. 2 OZ, súčasťou zmluvy sú aj poistné podmienky, ktorých absencia spôsobuje neplatnosť zmluvy. Žalobca v danom prípade nepreukázal existenciu poisťovnej zmluvy uzatvorenej stranami sporu.

23. Vzhľadom na vyššie konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť sporného úveru má žalovaná povinnosť zaplatiť žalobcovi len rozdiel medzi výškou reálne poskytnutého úveru a žalovanou už realizovanými splátkami úveru. Výška skutočne poskytnutého úveru je 1300 eur, pričom žalovaná do vyhlásenia rozsudku realizovala platby v celkovej sume 1279,68 eur, na základe čoho má povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 20,32 eur na istine, v ktorej časti súd žalobe vyhovel. Vo zvyšnej časti istiny súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Žalobe súd vyhovel aj v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej istiny, nakoľko výška zodpovedá ust. § 517 ods. 2 OZ, pričom súd mal za to, že v zhode s právnym názorom žalobcu sa žalovaná do omeškania dostala dňom 28.10.2017 (deň nasledujúci po dni vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru), kedy žalovaná už bola v omeškaní s plnením dlhu.

26. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, kde žalovaná ako takmer plne úspešná strana sporu má právo na 97% náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia. Súd prihliadol pri výpočte na všetky nároky žalobcom v konaní uplatnené, t.j. okrem istiny aj kapitalizované úroky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v neprospech ktorej bolo vydané, a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.